

สมรรถนะหลักของครูที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดนนทบุรี

Teacher Core Competencies Affecting School Effectiveness of Primary Schools under the Office of Basic Education Commission Changwat Nonthaburi

รวีวรรณ เพ็ชรดี¹ รศ.นิภา ศรีไพโรจน์² รศ.ดร.ทัศนีย์ แสงวงศ์³

Raveewan Petchdee Associate Professor Nipa Sripairot Associate Professor Dr. Thasana Swaengsakdi

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยปทุมธานี

²ที่ปรึกษาหลัก อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยปทุมธานี

³ที่ปรึกษาร่วม ผู้อำนวยการประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยปทุมธานี

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ 1) เพื่อศึกษาสมรรถนะหลักของครู โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดนนทบุรี 2) เพื่อศึกษาประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดนนทบุรี 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะหลักของครูกับประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดนนทบุรี 4) เพื่อศึกษาคำนำหนักความสำคัญของสมรรถนะหลักของครูที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัดนนทบุรี โดยกลุ่มตัวอย่างได้แก่ ครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัดนนทบุรี ปีการศึกษา 2558 จำนวน 346 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วัดสมรรถนะหลัก 5 ด้าน ได้แก่ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน การบริการที่ดี การพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีม และการยึดมั่นในจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู มีค่าความเชื่อมั่น .76 , .85 , .80 , .90 , .86 ตามลำดับ และวัดประสิทธิผลของโรงเรียน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านผลผลิต ด้านการพัฒนาทัศนคติทางบวก ด้านการปรับตัว และด้านความสามารถในการแก้ปัญหา มีค่าความเชื่อมั่น .70 , .91 , .78 , .62 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบตัวแปรพหุนาม (Multivariate Multiple Regression Analysis : MMR) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบตัวแปรเอกนาม (Univariate Multiple Regression Analysis : MR)

ผลการวิจัยพบว่า

1. สมรรถนะหลักของครูโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดนนทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากในสมรรถนะการทำงานเป็นทีม การบริการที่ดี การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน และการพัฒนาตนเอง ตามลำดับ ส่วนการยึดมั่นในจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู อยู่ในระดับมากที่สุด

2. ประสิทธิภาพของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดนนทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาทัศนคติทางบวก ด้านความสามารถในการแก้ปัญหา ด้านการปรับตัว และด้านผลผลิต ตามลำดับ

3. สมรรถนะหลักของครู ได้แก่ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน การบริการที่ดี การพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีมและการยึดมั่นในจริยธรรมและจรรยาบรรณ วิชาชีพครู กับประสิทธิผลของโรงเรียน ได้แก่ ด้านผลผลิต ด้านการพัฒนาทัศนคติทางบวก ด้านการปรับตัว และด้านความสามารถในการแก้ปัญหา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าวิคัลแลมปีดา (Λ) เท่ากับ .420 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างสมรรถนะหลักของครูกับประสิทธิผลของโรงเรียนในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านผลผลิต ด้านการพัฒนาทัศนคติทางบวก ด้านการปรับตัว และด้านความสามารถในการแก้ปัญหา มีค่าเท่ากับ .438, .431, .387 และ .363 ตามลำดับ ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ค่าน้ำหนักความสำคัญของสมรรถนะหลักของครูที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน พบดังนี้

4.1 สมรรถนะหลักของครูที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนด้านผลผลิตในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สูงที่สุด ได้แก่ การพัฒนาตนเอง และมีค่าน้ำหนักความสำคัญมาตรฐานเท่ากับ.219 รองลงมาคือ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน และการทำงานเป็นทีมมีค่าน้ำหนักความสำคัญมาตรฐานเท่ากับ .208 และ.134 ตามลำดับ ส่วนด้านการบริการที่ดี และการยึดมั่นในจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู ไม่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน ด้านผลผลิต โดยตัวแปรสมรรถนะหลักของครูสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลของโรงเรียน ด้านผลผลิต ได้ร้อยละ 19.2

4.2 สมรรถนะหลักของครูที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนด้านการพัฒนาทัศนคติทางบวก ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สูงที่สุด ได้แก่ การทำงานเป็นทีมมีค่าน้ำหนักความสำคัญมาตรฐานเท่ากับ.279 รองลงมาคือ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานมีค่าน้ำหนักความสำคัญมาตรฐานเท่ากับ .260 ส่วน การบริการที่ดี การพัฒนาตนเอง และการยึดมั่นในจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู ไม่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนด้านการพัฒนาทัศนคติทางบวก โดยตัวแปรสมรรถนะหลักของครู สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลของโรงเรียนด้านการพัฒนาทัศนคติทางบวก ได้ร้อยละ 18.6

4.3 สมรรถนะหลักของครูที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนด้านการปรับตัว ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ การทำงานเป็นทีม มีค่าน้ำหนักความสำคัญมาตรฐานเท่ากับ.123 ส่วน การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน การบริการที่ดี การพัฒนาตนเอง และการยึดมั่นในจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู ไม่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนด้านการปรับตัว โดยสมรรถนะหลักของครูสามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลของโรงเรียนด้านการปรับตัว ได้ร้อยละ 15.0

4.4 สมรรถนะหลักของครูที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนด้านความสามารถในการแก้ปัญหา ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สูงที่สุดได้แก่ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานมีค่าน้ำหนักความสำคัญมาตรฐานเท่ากับ.184 รองลงมาคือ การทำงานเป็นทีม มีค่าน้ำหนักความสำคัญมาตรฐานเท่ากับ .133 ส่วนการบริการที่ดี การพัฒนาตนเอง และการยึดมั่นในจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู ไม่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนด้านความสามารถในการแก้ปัญหา โดยตัวแปรสมรรถนะหลักของครูสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลของโรงเรียนด้านความสามารถใน การแก้ปัญหาได้ร้อยละ 13.2

คำสำคัญ : สมรรถนะหลักของครู ประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา

Abstract

This study had the following objectives: 1) To study teacher core competencies in primary schools under the Office of Basic Education Commission Changwat Nonthaburi, 2) To study school effectiveness of primary schools under the Office of Basic Education Commission Changwat Nonthaburi, 3) To study the relationships between teacher core competencies and school effectiveness of primary schools under the Office of Basic Education Commission Changwat Nonthaburi, 4) To study the beta weights of teacher core competencies affecting school effectiveness of primary schools under the Office of Basic Education Commission Changwat Nonthaburi. The samples consisted of 346 teachers in schools under the Office of Basic Education Commission District 1, academic year 2015. The instrument used in this study was a 5-level rating scale questionnaire. It assessed teachers' 5 core competencies, i.e. Working achievement motivation, Service mind, Self-development, Team work, and Teacher's ethics and integrity with the alpha reliabilities of .76, .85, .80, .90, .86 respectively; and assessed 4 aspects of school effectiveness, i.e. Productivity, Positive attitude development, Adaptability, and Problem solving ability with the alpha reliabilities of .70, .91, .78, .62 respectively. The data were analyzed by percentage, mean, standard deviation, Multivariate Multiple Regression Analysis : MMR) and Univariate Multiple Regression Analysis : MR).

The research results revealed as follows.

1. The teacher core competencies in primary schools under the Office of Basic Education Commission Changwat Nonthaburi as a whole was at the high level. When considered individual aspects it was found that the aspects at the high level were Team work, Service mind, Working achievement motivation, and Self-development respectively while the aspect of Teacher's ethics and integrity was at the highest level.

2. The school effectiveness of primary schools under the Office of Basic Education Commission Changwat Nonthaburi as a whole was at the high level. When considered individual aspects it was found that every aspect was at the high level. They were Positive attitude development, Problem solving ability, Adaptability, and Productivity respectively.

3. The teacher core competencies, i.e. Working achievement motivation, Service mind, Self-development, Team work, and Teacher's ethics and integrity and the school effectiveness Productivity, Positive attitude development, Adaptability, and Problem solving ability were significantly correlated at .01 level with the value of Wilks' lambda (Λ) of .420. The multiple correlation coefficients between the teacher core competency variables and each aspect of school effectiveness, i.e. Productivity; Positive attitude development, Adaptability, and Problem solving ability were .438, .431, .387, and .363 respectively; the correlations were positive and significant at .01 level.

4. The beta weights of teacher core competencies affecting the school effectiveness were found as follows.

4.1 The teacher core competencies affecting the school effectiveness in the aspect of Productivity positively at .05 level of significance were Self-development, Working achievement motivation, and Team work with the beta weights of .219, .208 and .134 respectively. The teacher core competency variables could together explain 19.2% of the variance of Productivity aspect of the school effectiveness.

4.2 The teacher core competencies affecting the school effectiveness in the aspect of Positive attitude development positively at .05 level of significance were Team work and Working achievement motivation with the beta weights of .279 and .260 respectively. The teacher core competencies could together explain 18.6% of the variance of Positive attitude development of the school effectiveness.

4.3 The teacher core competencies affected the school effectiveness in the aspect of Team work positively at .05 level of significance with the beta weight of .123. The teacher core competencies could together explain 15.0 % of the variance of Adaptability of the school effectiveness.

4.4 The teacher core competencies affected the school effectiveness in the aspect of Problem solving ability positively at .05 level of significance including Working achievement motivation and Team work with the beta weights of .184 and .133 respectively. The teacher core competencies could together explain 13.2% of the variance of the Problem solving ability of the school effectiveness.

Keyword : Teacher Core Competencies ; Effectiveness of Primary School

บทนำ

การส่งเสริมการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของเด็กให้มีทักษะการเรียนรู้บรรลุตามจุดมุ่งหมายหลักของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพมาตรฐานการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ คือ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้ทักษะชีวิต และการใช้เทคโนโลยี และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนด โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจและอารมณ์ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา เน้นการฝึกปฏิบัติจริงตอบสนองความสามารถ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียน มีส่วนร่วมในการลงมือปฏิบัติ การสร้างองค์ความรู้ การสร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณค่าต่อตนเองและผู้อื่น รวมทั้งการเรียนรู้ทักษะ การอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น[1] เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น หลายองค์การจึงได้ให้ความสำคัญและนำแนวคิดสมรรถนะ (Competency) มาใช้ในการเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารทรัพยากรมนุษย์ เพราะสมรรถนะเป็นปัจจัยช่วยให้พัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพื่อให้ส่งผลไปสู่การพัฒนาองค์กร [2]

สมรรถนะเป็นเครื่องมือที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการระบบบริหารงานบุคลากรในองค์กร [3] ครู คือ บุคลากรทางการศึกษาที่ต้องอยู่กับผู้เรียนตลอดเวลา เพื่อให้มีคุณภาพ มีความสามารถเหมาะสมกับเป็นครูยุคใหม่ [4] สมรรถนะของครูอันแสดงถึงความรู้ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะที่จำเป็นของครู ในการจัดการเรียนรู้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ และส่งผลให้สถานศึกษาประสบความสำเร็จได้ [5] และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลขององค์กรมากที่สุดอย่างหนึ่งก็คือ ต้องมีผู้นำสมรรถนะสูงรับผิดชอบการทำงานต่างๆ จนประสบความสำเร็จด้วยดี มีความสามารถ สติปัญญาดีและมีประสบการณ์ในการทำงาน เพื่อให้การทำงานเป็นไปด้วยความราบรื่น เรียบร้อย ถูกต้อง ครบถ้วน [6] โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปัจจุบันมีความเคลื่อนไหวทางการปฏิรูปการศึกษาได้

เกิดขึ้นแทบทั่วทุกมุมโลก และพัฒนาคนเพื่อสามารถพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าทันต่อการเปลี่ยนแปลงในประชาคมโลกได้ [7]

สภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญในการศึกษาสมรรถนะหลักของครูและประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดนนทบุรีว่าเกิดประสิทธิผลในการเรียนรู้เป็นอย่างไร และสมรรถนะหลักของครูส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนหรือไม่ จึงทำการวิจัยเรื่องสมรรถนะหลักของครูที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดนนทบุรีเพื่อเป็นแนวทางไปกำหนดนโยบายในการดำเนินงาน ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย มีดังนี้

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะหลักของครู โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดนนทบุรี

2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดนนทบุรี

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะหลักของครู ได้แก่ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน การบริการที่ดี การพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีม และการยึดมั่นในจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครูกับประสิทธิผลของโรงเรียน ได้แก่ ด้านผลผลิต ด้านการพัฒนาทัศนคติทางบวก ด้านการปรับตัว และความสามารถในการแก้ปัญหา

4. เพื่อศึกษาคำนำหนักความสำคัญของสมรรถนะหลักของครู ได้แก่ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน การบริการที่ดี การพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีม และการยึดมั่นในจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านผลผลิต ด้านการพัฒนาทัศนคติทางบวก ด้านการปรับตัว และด้านความสามารถในการแก้ปัญหา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. สร้างแบบสอบถามโดยผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์คำนิยามเชิงปฏิบัติการ

3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) หาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามและตรงกับประเด็นที่ต้องการวัด แก้ไขปรับปรุง

4. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยคำนวณจากสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) [9]

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

1. สมรรถนะหลักของครู โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากในสมรรถนะการทำงานเป็นทีม การบริการที่ดี การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน และการพัฒนาตนเอง ตามลำดับ ส่วนการยึดมั่นในจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู อยู่ในระดับมากที่สุด

2. ประสิทธิภาพของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดนนทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาทัศนคติทางบวก ด้านความสามารถในการแก้ปัญหา ด้านการปรับตัว และด้านผลผลิต ตามลำดับ

3. สมรรถนะหลักของครูกับประสิทธิภาพของโรงเรียน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าวิคัลเลมปีดา (Λ) เท่ากับ .420 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างสมรรถนะหลักของครูกับประสิทธิภาพของโรงเรียนในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านผลผลิต ด้านการพัฒนาทัศนคติทางบวก ด้านการปรับตัว และด้านความสามารถในการแก้ปัญหา มีค่าเท่ากับ .438, .431, .387 และ .363 ตามลำดับ ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. การศึกษาสมรรถนะหลักของครูที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน พบว่ามี 3 สมรรถนะที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน การพัฒนาตนเอง และการทำงานเป็นทีม ส่วนการบริการที่ดี และการยึดมั่นในจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู ไม่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน

การอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์และสรุปผลการวิจัย สามารถอภิปรายผลประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1. สมรรถนะหลักของครู โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดนนทบุรี อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูต้องปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพครูส่งผลต่อการปฏิบัติงานให้ได้ผลงานที่มีประสิทธิภาพ ตามเป้าหมายที่โรงเรียนต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของเขาวิน นาควงค์ [10] พบว่าสมรรถนะการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนการศึกษาพิเศษ มีสมรรถนะด้านการบริการที่ดีอยู่ในระดับมาก

2. ประสิทธิภาพของโรงเรียน ด้านผลผลิต ด้านการพัฒนาทัศนคติทางบวก ด้านการปรับตัว และด้านความสามารถในการแก้ปัญหา อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะโรงเรียนได้ให้ความสำคัญกับการผลิตนักเรียนให้มีคุณภาพ เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุขในการดำรงชีวิตประจำวันได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของวันวิภา เทียนขาว สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์ และสมโภชน์ อเนกสุข [11] พบว่า ผลการปรับตัวของสถานศึกษา มีผลต่อทัศนคติของครูที่ต้องเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอน และผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่เชื่อมโยงกับสภาพชีวิตจริงได้

3. สมรรถนะหลักของครูสัมพันธ์กับประสิทธิภาพของโรงเรียน ทั้งนี้เพราะสมรรถนะหลักของครู เป็นตัวขับเคลื่อนที่จะทำให้เกิดความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเทรธา [12] ที่สรุปว่าสมรรถนะของครูช่วยพัฒนาประสิทธิภาพของโรงเรียน

4. สมรรถนะหลักของครูที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน พบว่ามี 3 สมรรถนะที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน การพัฒนาตนเอง และการทำงานเป็นทีม ที่เป็นเช่นนี้เพราะสมรรถนะหลักของครูทั้งสามด้านเป็นสมรรถนะที่สำคัญ โดยเฉพาะการมุ่งผลสัมฤทธิ์ช่วยทำให้งานประสบผลสำเร็จ การพัฒนาตนเองทำให้ครูปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ อีกทั้งการทำงานเป็นทีมทำให้ระดมความคิดมาปรับปรุงประสิทธิภาพของโรงเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของอัลเบิร์ต [13] ยูทสัคคี ประเสริฐ [14] ที่สรุปว่าสมรรถนะหลักของครู โดยเฉพาะการทำงานเป็นทีมช่วยทำให้งานประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะหลักที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนคือ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน การพัฒนาตนเอง และการทำงานเป็นทีม ควรจะพัฒนาสมรรถนะทั้ง 3 สมรรถนะนี้ให้โดดเด่น คือ การพัฒนาการทำงานที่เป็นทีม ให้ครูตระหนักถึงความสำคัญของการทำงานเป็นทีม ให้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ส่งเสริมให้ครูพัฒนาตนเองและควรตั้งเป้าของผลสัมฤทธิ์ เพื่อประสิทธิผลของโรงเรียน ถ้าสมรรถนะหลักทั้ง 3 สมรรถนะนี้ถูกพัฒนาให้มีความก้าวหน้ามากขึ้น ประสิทธิภาพทั้ง 4 ด้านก็จะได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 สำหรับสมรรถนะการบริการที่ดี และการยึดมั่นในจริยธรรมและจรรยาบรรณของครู ที่ไม่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนในผลงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า สมรรถนะทั้ง 2 สมรรถนะนี้อาจจะเป็นตัวแปรที่ช่วยส่งเสริมให้สมรรถนะทั้ง 3 สมรรถนะได้แก่ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน การพัฒนาตนเอง และการทำงานเป็นทีม ควรปรับปรุงให้เหมาะสม เพื่อให้มีความเป็นเลิศมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลของโรงเรียนในลักษณะของการศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Structural Equation Modeling : SEM)

2.2 ควรมีการศึกษาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้วัดปัจจัยสมรรถนะหลักของครูที่มีต่อประสิทธิผลของโรงเรียนโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA: Confirmatory Factor Analysis) เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือว่าวัดได้ตรงตามทฤษฎีและเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

2.3 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับตัวแปรอื่น ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อจะได้เป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดการศึกษาของโรงเรียนต่อไป

[1] สุดาวรรณ เครือพานิช. (2553, มกราคม - มีนาคม). “การเรียนรู้ผ่านกระบวนการถ่าย” *วารสารวิชาการ*. 13 (1) : 16-19.

[2] McLagan, Patricia A. (1997). “Competencies: The Nest Generation” *Training and Development*. 51(5): 40-47.

[3] สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ. (2546, มีนาคม-เมษายน). “Competency เครื่องมือการบริหารที่ปฏิเสธไม่ได้” *Human Resource*. 53 (8) : 1.

[4] สุธีรา สุริยวงศ์. (2550, มกราคม-มีนาคม). ครูยุคใหม่” *วารสารวิชาการ*. 10 (1) : 22.

[5] จิตติมา วรรณศรี. (2552, มกราคม-มีนาคม). คุณภาพการศึกษากับสมรรถนะของครูที่พึงประสงค์. *วารสารศึกษาศาสตร์*. 32 (1) : 2-9.

[6] กวี วงศ์พุ่ม. (2542). *ภาวะผู้นำ*. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมการบัญชี.

[7] ศูนย์ปฏิบัติการปฏิรูปการศึกษา. (2543). *รายงานผลการดำเนินงานปฏิรูปการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการในรอบ 1 ปี (กรกฎาคม 2542-มิถุนายน 2543) ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ : การศึกษา.

[8] Yamane, Taro. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. (3rd ed). New York : harper and Row.

[9] Cronbach, Lee. J. (1990). *Essentials of Psychological Testing*. 5th ed. New York : Harper Collins.

- [10] เซาวณี นาโควงศ์. (2551). *สมรรถนะการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- [11] วันวิภา เทียนขาว สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์ และสมโภชน์ อเนกสุข. (2554, ตุลาคม-มีนาคม 2555). “การปรับตัวของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือสู่คุณภาพการบริหารสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ” *วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา*. 6 (1) : 233-243.
- [12] Teresa. Guasch. (2010). Teacher Competencies in a Virtual Teaching/Learning Environment: Analysis of a Teacher Training Experience. *Teaching and Teacher Education* 26 (2):199–206.
- [13] Albert V. Carron, (2012). *Teamwork and Performance*. Ontario :University of Western Ontario.
- [14] ยุทธศักดิ์ ประเสริฐ. (2554, กันยายน – ธันวาคม).สมรรถนะของบุคลากรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลองค์กร : กรณีศึกษา สำนักงานขนส่งส่วนภูมิภาคเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยบูรพา* 3 (3): 28-38.